

Čís. 14322.

O prípustnosti opravných prostriedkov proti usneseniam vo veci súdneho predaju vecí, patriacich do konkurznej podstaty (§ 121 konk. por.), platia obdobne predpisy exekučného pokračovania.

(Rozh. zo 17. IV. 1935 R IV 135/35.)

N a j v y š š í s ú d rekurz proti usnesenie rekurzného súdu o súdnom predaji vecí, patriacich do konkurznej podstaty, odmietol z týchto dôvodov:

Pri súdnom predaji vecí, patriacich do konkurznej podstaty, podľa 2. odst. § 121 konk. por., treba používať obdobne predpisov exekučného poriadku s odchylkami tam uvedenými. Medzi týmito odchylkami nie je uvedená taká, ktorá by sa týkala predpisov exekučného poriadku o opravných prostriedkoch. Z toho plynie, že predpisov exekučného poriadku treba používať nezmenene vo veci speňaženia konkurznej podstaty súdnym predajom.

V exekučnom pokračovaní podľa § 40 zák. čl. LIV : 1912 proti usneseniu súdu druhej stolice — keď zákon inak neustanovuje — ďalší rekurz nie je prípustný a napadnuté usnesenie, vynesené v otázke vypísania dražby a vyslania výkonného orgánu k vykonaniu dražby, nepatrí medzi tie usnesenia, proti ktorým zákon ďalší rekurz pripúšťa.

Čís. 14340.

Výpoveď daná podľa § 52 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. počíta sa odo dňa, ktorého bola daná v dobe jedného mesiaca po smrti zamestnávateľa.

(Rozh. z 30. IV. 1935, Rv IV 155/35.)

Žalobník bol zamestnaný u verejného notára dra Ž. ako kancelársky pomocník. Keď dr. Ž. 5. septembra 1934 zomrel, vdova po ňom zrušila s okamžitou platnosťou služebný pomer so žalobníkom. Podľa tvrdenia žaloby prislúchala žalobníkovi výpoveď 6 týždňová, ktorá mu mohla byť daná len ku koncu kalendárneho štvrtročia, teda 15. novembra ku dňu 31. decembra 1934; žalobou, podanou proti dedičom dra Ž. domáhal sa žalobník mimo iných zaplataenia požitkov od 1. septembra do 31. decembra 1934.

S ú d p r v e j s t o l i c e žalobe čiastočne vyhovel a prisúdil žalobníkovi požitky za 6 týždňov. O d v o l a c í s ú d prisúdil žalobníkovi požitky jednak za 6 týždňov výpovednej lehoty, počítaných od 11. septembra 1934, lebo len tohoto dňa bol zo služieb prepustený, a okrem toho požitky za dobu od 1. do 10. septembra 1934.

N a j v y š š í s ú d dovolacej žiadosti žalobníka čiastočne vyhovel a prisúdil mu okrem sumy, odvolacím súdom prisúdennej, na požitkoch ešte ďalších 637 Kč 90 h. D ô v o d y:

Je zjištěno, že žalobcův zaměstnavatel zemřel 5. IX. 1934, že vdova po něm prohlásila jménem všech dědiců všem zaměstnancům, mezi nimi i žalobci, že veškeren poměr mezi dědici a zaměstnanci jejího manžela je skončen, nabídla jim plat za 5 dní měsíce září, to jest do smrti zemřelého notáře, a že dne 15. IX. 1934 dali žalovaní žalobci výpověď ze služebního poměru počínající dnem 1. X. 1934 ku dni 13. XI. 1934. Podle § 52 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. jsou dědici zaměstnavatelovi do měsíce po jeho smrti oprávněni vypovědět pracovní poměr v zákonné lhůtě. Správně uznal odvolací soud, že výpověď podle tohoto zákonného ustanovení není kalendářní, nýbrž počítá se ode dne, kterého byla dána v čase jednoho měsíce po smrti zaměstnavatele. V tomto případě byla výpověď dána 1. X. k 13. XI. 1934 a proto náleží žalobci služební plat až do tohoto dne. To činí při nesporném služebním měsíčním příjmu 992 Kč 90 h od 1. září do 13. listopadu 2359 Kč.

Na to bylo již zapláceno žalobci 1470 Kč a 251 Kč 10 h, úhrnem 1721 Kč 10 h, takže zbývá doplatiti ještě 637 Kč 90 h platu do konce výpovědní lhůty.

Čís. 14349.

Nárok štátu na zaplatenie nedoplatkov daní a dávok z hyperochy prejmacej ceny za zabraný veľký majetok pozemkový podľa § 51 náhr. zák. zahrnuje v sebe aj rýdze osobné a teprve po prevzatí majetku štátom vzniklé daňové a dávkové záväzky osoby, ktorá bola v dobe prevzatia vlastníkom. Pozemnoknižný prevod majetku po jeho prevzatí štátom na inú osobu nie je na prekážku tomuto právu štátu a to ani vtedy, keď bol Štátnym pozemkovým úradom schválený.

(Rozh. z 3. V. 1935, R III 45/35.)

Smluvou zo dňa 6. VI. 1929 kúpila D. banka od P. banky nehnuteľnosti, medzi ktorými boli aj nehnuteľnosti zabrané a prevzaté Štátnym pozemkovým úradom dňa 1. okt. 1927. Túto smluvu Štátny pozemkový úrad schválil. Pri rozvrhu prejmacej ceny, konanom 9. júna 1934, prikázal súd prvej stolice hyperochu prejmacej ceny bernému úradu na čiastočné krytie zvláštnej zárobkovej dane, zafažujúcej P. banku za roky 1927—1930.

Rekurzný súd rekurzu D. banky nevyhovel z dôvodu, že nárok štátu na zaplatenie nedoplatkov daní a dávok z hyperochy prejmacej ceny za zabraný veľký majetok pozemkový podľa § 51 náhr. zák. zahrnuje v sebe aj rýdze osobné a teprv po prevzatí majetku štátom vzniklé daňové a dávkové záväzky osoby, ktorá bola v dobe prevzatia vlastníkom a že pozemnoknižný prevod majetku po jeho prevzatí štátom na inú osobu nie je na prekážku tomuto právu štátu a to ani vtedy, keď bol Štátnym pozemkovým úradom schválený.

Na j v y š š í s ú d dovolaciemu rekurzu nevyhovel. D ô v o d y:

Rekurzným súdom zaujaté právne stanovisko je v súlade tak s ustanovením § 51 náhradového zákona ako aj so stále sledovanou súdnou praxou. V poslednejšom smere treba poukázať na rozhodnutie Najvyššieho